

heeft die onbeheerde ijskar tijdelijk op een veilige plaats gezet. Voor hetzelfde geld was die kar ontvreemd en was de ijsboer nog verder van huis geweest. Een proces-verbaal, sporenonderzoek van de recherche, al dat papierwerk is u bespaard gebleven. Voor wat hoort wat. We zijn niet uit op een geldelijke beloning, maar een ijsje voor de kinderen is alleszins redelijk en billijk te noemen. Sterker nog, ons feestelijk samenzijn is danig verstoord door de komst van u en deze wild gebarende Mario. Ik stel voor dat onze Italiaanse vrind ook de andere gasten een ijsje aanbiedt. Dit is mijn beslissing en hiermee zult u het moeten doen,' sluit Robert-Jan zijn pleidooi af. De agentes sommeren de ijsboer subiet wat ijsjes te scheppen voor de gasten terwijl hij een reprimande krijgt voor het achterlaten van zijn ijskar. Hij schraapt als een ijsboer met kiespijn de bakjes leeg, want iedereen wil wel een ijsje, de kinderen ook. Als iedereen is uitgelikt, vertrekt de ijsboer begeleid door de agentes die allebei een hoorntje met smurfenijs vasthouden. 'Eindelijk wat meer blauw op straat!' roept Oom Gijsbrand ze na, tot grote hilariteit van de genodigden. Kakker is blij met zo'n grappige oom. Zelfs Oma Pauw kan een glimlachje niet bedwingen, hoewel ze

liever had gehad dat Oom Gijsbrand met een meisje in plaats van een ijsje was aan komen rijden.

Gelukkig is het verjaardagsfeestje nog lang niet afgelopen. Papa Robert-Jan legt de kreeft op de Weber BBQ, mama Sophie gaat nog eens langs met oesters en Oma Chardonnay kijkt even heel diep in haar glaasje om te zien of het weer tijd is om bij te vullen. De opa's bespreken de wereldpolitiek en komen met oplossingen: 'Meer geld naar de NAVO, minder geld naar de EU. Minder dividendbelasting, meer coulance voor per ongeluk niet opgegeven Zwitserse bankrekeningen.'

Het is al laat als Kakker eindelijk in bed ligt. Snel valt hij in slaap. Hij droomt dat hij later als hij groot is ijsboer wil worden. Gelukkig is het maar een droom, want later gaat hij studeren en krijgt hij een goedbetaalde baan, bij Unilever bijvoorbeeld. Dan kun je toch van ijsjes je werk maken. Slaap lekker, Kakker!

Boekenweek

Kakker en Anne-Fleur mogen ter gelegenheid van de Boekenweek iets uitzoeken bij de boekhandel. Anne-Fleur kiest een in plastic verpakt tijdschrift over een eenhoorn. Er zit ook een echte kunststoffen eenhoorn bij met regenboogstickers. Ze scheurt het plastic kapot, pakt de eenhoorn, plakt de stickers op de nieuwste uitgave van de Russische Bibliotheek en legt het tijdschrift terug in de schappen.

De mevrouw bij de kassa zegt: 'Dat mag niet hoor!' Papa Robert-Jan bedingt een korting omdat het tijdschrift aan iemand anders verkocht kan worden, maar de mevrouw is meedogenloos. 'Alles betalen, mijnheer, ook dat boek van Dostojevski.' 'In dat geval was dit ons laatste bezoek hier en dat terwijl ik zeven boeken voor mijn vrouw moet kopen. Dat doe ik dan wel via die onlinewinkel waar jullie zo'n hekel aan hebben!'

De mevrouw krabbelt terug. 'Voor deze ene keer. U betaalt de helft en het tijdschriftje doneren we aan de Kringloop. De stickers op *Misdaad en straf* zal ik

er zelf even afpulken. Waar was u naar op zoek?' Robert-Jan pakt een boek van Lucinda Riley. 'Welke zes nog meer?' Robert-Jan schudt zijn hoofd: 'Ik had me vergist. Ik had één boek nodig, maar het gaat over zeven zussen, die andere zes heeft mijn vrouw al.' De mevrouw pakt het boek in. 'Nee!' roept Robert-Jan, 'het e-book graag.' Dat blijkt in de winkel niet mogelijk. 'Dan gaat het over,' zegt hij.

Inmiddels heeft Kakker een hele stapel boeken gepakt. De mevrouw van de boekwinkel haalt opgelucht adem. Robert-Jan grijpt in: 'Eén boek had ik gezegd!' 'Maar ik kan niet kiezen,' zegt Kakker, 'ik wil ze allemaal.' 'Een echte lezer,' verzucht de mevrouw weer goedgemutst. 'Waar?' roept Kakker, die bij het woord *laser* meteen wil gaan *lasergamen*. 'Ik wil een lasergame.' 'Ik ook!' schreeuwt Anne-Fleur, die haar eenhoorn in de fictiesectie neerkwakt. 'Vooruit!' strijkt Robert-Jan met zijn hand over zijn hart. 'Verkoopt u ook lasergames?' De mevrouw moet helaas nee verkopen. Robert-Jan geeft een tip: 'Als u de ontleding wilt tegengaan, kunt u het woord *laser* beter niet gebruiken in de boekwinkel, u ziet wat er van komt.' De mevrouw knikt verbouwereerd van ja. Ze gaan snel naar de Intertoys om in te slaan. Het boekenweekgeschenk is voor Kakker en Anne-Fleur dit jaar een prachtige lasergame. Met hun epistolen spelen ze *Misdaad en straf* na. 'Houd de dief! Pjioeh! Pjioeh! Handen omhoog, boef! Pjioeh! Pjioeh! Geraakt! Af!' roepen ze. Een bezoekje aan de boekhandel is nog nooit zo geslaagd geweest. *Laser* ze, Kakker!

niet jarig want mama Sophie heeft haar bankrekening gecheckt.

Gelukkig is het misverstand snel opgelost. Het meisje met de viool is een dochtertje van een collega van Robert-Jan die op de Oranje-Nassaulaan woont. Het bedrag van € 9.999 wordt snel overgemaakt.

Het was een feestelijke dag en meedoen aan de vrijmarkt is top! Het is kapitalisme in zijn allerpuurste vorm: troep verkopen voor geld of iets waardevols scoren ten koste van een ander. Was het maar elke dag vrijmarkt, denkt Kakker als hij zijn pyjama aantrekt. Nu nog slapend rijk worden, Kakker!

Hockeytraining

Kakker heeft elke week hockeytraining. Zijn coach heet Alexander en is vierdejaars rechten in Utrecht. Voor hem is de training als een ontgroening: afzien op het trainingsveld met je teamgenoten, zodat je tijdens de wedstrijd kunt oogsten. Alexander roept: 'Je hockeyjaren zijn de mooiste jaren van je jeugd. Op het veld smeed je een band voor het leven. Dat is mooi en belangrijk, ik zeg: bravo! En nu gaan jullie kikkeren en wie dat niet doet is poepzuur.' Als het team van Kakker is uitgekikkerd sluiten ze af met strafcorners. Alexander is tevreden: 'Als we gaan invechten bij die vinex-losers maken we ze helemaal gek. En dan verwacht ik ook dat jullie luidkeels het clublied zingen. Laat za-

terdag dus het net én jullie stembanden vibreren!'

De week erop is er weer hockeytraining, maar coach Alexander kan niet omdat hij naar een gala in Groningen moet. Zijn vader Marnix, die partner is bij een grote consultant, neemt waar. 'Jullie gaan met een *out of the box* mentaliteit de concurrent voor blijven. Blijf *pressen*, blijf die druk opvoeren, blijf *agile* opereren. *Achieve your goals!* Hoe? Door processen te optimaliseren! Houd je aan de gekozen strategie en analyseer vooraf de risico's. Zaterdag is de grote dag tegen HV Abcoude. Onze visie? Ga voor de winst! Goeie meeting.'

Ook de week erna wordt getraind, maar coach Alexander kan weer niet, want hij heeft een gala in Delft en zijn vader Marnix is in Sydney voor een congres over de energietransitie. Broer Roderick valt in. Hij is advocaat-stagiaire bij een gerenommeerd kantoor met zeven achternamen. ‘Gaan we voor de fusie, of gaan we voor de overname? Ik dacht het laatste! Gelijkspeel bestaat in de rechtspraak niet, we gaan de tegenspeeler helemaal uitkleden, winnen dus! Zaterdag halen we in het spelproces alles uit de kast en als dat betekent dat we de scheidsrechter murw moeten lullen met jurisprudentie, dan doen we dat. Op naar de *closing* tegen die zwakkere broeders uit Weesp. *I rest my case!*’

Een week later is er weer training. Aangezien coach Alexander een gala in Leiden had, zijn vader in San Francisco zat om een multinational te adviseren over *upcoming markets* in Zuidoost-Azië en zijn broer geen tijd kon vinden omdat hij het Jonge Balie-cabaret moest voorbereiden, valt zijn zus Marie-Claire in, samen met haar verloofde Pieter-Bas. Zij hebben elkaar ontmoet tijdens hun coschappen in het AMC. ‘Eerst vijftig sprintjes trekken om die pulmonaire functie op te rekken. Ren die kortade-

meigheid eruit!’ schalt Marie-Claire met een nogal hese stem die ze aan haar jaarclubweekend overhield. ‘Dat kan sneller, die hartslag op jullie leeftijd kan makkelijk naar driehonderd,’ schreeuwt Pieter-Bas met schorre stem omdat hij net terug is van huislustrium. Het team van Kakker zweet en puft. Hier en daar klinkt wat gemor over moeheid en spierpijn. ‘Zoek die pijngrens op en ga er overheen,’ antwoordt Marie-Claire en Pieter-Bas geeft er een *second opinion* bij: ‘Ik heb liever dat jullie een blessure oplopen dan dat jullie verliezen. Zaterdag is de grote operatie tegen Kampong, succes!’

Gelukkig is het de week erna alweer vakantie en wordt er niet getraind. Kakker vindt hockeytraining leuk, maar wel zwaar. Wat dat betreft is het een goede voorbereiding op het echte leven. Als je later zelf gaat studeren, consultant, advocaat of arts wordt dan kijk je liefdevol terug op die pittige uurtjes op het kunstgras, Kakker. Je kunt dan bij alle moeilijke situaties zeggen: ‘Ik maak me niet druk, ik druk een punt!’ Zet ’m op bij de volgende training!

Vrolijk Pasen, Kakker!

Het is weer Pasen! Kakker en Anne-Fleur zijn in opperste staat van opwinding omdat ze eieren gaan zoeken. Papa Robert-Jan heeft er zo’n tweehonderd verstoep. Kakker en Anne-Fleur schilderden allebei drie eieren zelf en de rest werd uitbesteed aan een prominent meisjesdispuut uit een leuke studentenstad. Voor Pasen zijn ze weer even bij hun pa en ma, die in dezelfde buurt wonen als Kakker. De meisjes vonden het prima om te verven, ook omdat ze ieder vijf euro verdienden. Per ei.

Voordat ze de tuin in gaan krijgen Kakker en Anne-Fleur allerhande paasspulletjes van Oma Pauw, die samen met Opa Bridge is gearriveerd in de paasmobiel, want aan het achteruitkijkspiegeltje hangt een paashaas aan een gele strik. Met Pasen pakt Oma Pauw altijd flink uit. Paasservetjes, paaskaarsjes, paasbordjes, plastic opwindkuikentjes (€ 1 per stuk, na twee keer opwinden kapot) en twee chocolade paashazen van de echte bakker (slechts € 79,95).

Opa Bridge vertelt hoe hij op Goede Vrijdag in slaap is gevallen bij de Matthäus Passion. Dat is erg grappig, want Opa Bridge zingt zelf mee in het koor! Kakker vraagt over Jezus en wat hij met paaseieren te maken heeft. Opa Bridge pakt de kinderbijbel, begint voor te lezen uit Genesis, maar valt al snel in slaap. Als hij na een paashazenslaapje wakker wordt, zegt hij: ‘*Scrambled eggs*, daar heb ik zin in.’ Dat is jammer. Alle eieren zijn al hard gekookt.

Oom Gijsbrand heeft lamsrack meegenomen en zelf geschoten parelhoen. Hij overhandigt de nog niet geplukte vogel aan mama Sophie. ‘Getver!’ ‘Geef maar hier,’ zegt Oma Pauw die het gevogelte overhandigt aan Opa Bridge. Hij heeft in dienst gezeten tijdens de Koude Oorlog en weet hoe je plukken moet. ‘En peuter die kogeltjes er goed uit,’ adviseert Oma Pauw hem.

Eerst is er koffie met paasbrood. Oma Pauw had er twee meegenomen, mama Sophie had er drie gekocht en Oom

Kakker heeft schaakles

Kakker zit sinds kort op schaakles. Hij kan het al erg goed. Oom Gijsbrand daagt Kakker uit tot een potje. Gijsbrand zegt: ‘Schaken is net als het leven: de een is een pion, de ander een koning.’

Kakker luistert aandachtig, Gijsbrand vervolgt: ‘Het schaakspel is een weerspiegeling van ons land: koning, dame, lopers, torens en paarden, dat is de elite met zijn grote huizen en transportmiddelen. De pionnen: dat is het gewone volk, ze zijn wat kleiner, want ze kennen hun plaats. Toch hebben de pionnen een belangrijke rol: door zich op te offeren maken ze de weg vrij voor de elite. Soms kan een volkse pion een koningin worden, gelukkig gebeurt dat niet te vaak. Schaken is een aristocratisch spel, met een vleugje democratie.’ Gijsbrand oreert verder, duidelijk in zijn schik als schaakmeester: ‘De paarden springen in de vorm van een L, in het echt doen ze dat natuurlijk niet, maar de koning is in het echt ook niet

van hout. De torens gaan in een verticale of horizontale rechte lijn, in wezen is dat gek, want normaal beweegt onroerend goed niet, maar het is nog niet zo gek als de lopers: dat zijn schuinsmarcheerders.’

Kakker zegt: ‘Bij de rokade springt de koning over een toren, dat kan ook eigenlijk niet.’ ‘Precies,’ beaamt Gijsbrand, ‘maar dat de dame meer bewegingsruimte heeft dan de koning, dat is dan weer zeer geëmancipeerd.’

Na een half uurtje staat ZZP-er Gijsbrand (Zelfstandige Zonder Pionnen) schaakmat. Hij neemt ruiterslijk zijn verlies: ‘Goed gedaan Kakker, maar volgende keer moet je wel de schaakregels hanteren, en niet de damregels.’